

ОЛИВЕР МАРИНКОСКИ
OLIVER MARINKOSKI

Отворено графичко студио-Музеј на град Скопје / Мај 2012
Ophen Graphic Art Studio-Museum of the City of Skopje / may 2012

The Macabre Phantasms of Oliver Marinkovski

The entire visible universe is nothing but a nursery of pictures and symbols presented by imagination with a particular place and meaning

Charles Baudelaire

When I first saw the computer generated paintings of Oliver Marinkovski I got the impression that they were made by a foreign artist. This conclusion was due to the genetically imprinted feeling of inferiority and skepticism towards our own values based upon the supposition that everything that comes from abroad is necessarily better and more up to date, so when we see a quality Macedonian product the delight is even greater, especially because this artistic treatment is rare in our country.

Oliver skillfully swims in the cyber-space, exposing his artistic viewpoint with great discipline and persistence. With a surgical precision he vivisects the tissue of the *roman* searching for an original and fresh relation between the dream and the wake, the bizarre and the grotesque, the spooky and the comical. His works are permeated with an entire continual cultural historic line. They echo with the sounds of the Gothic novel, Romanticism, Symbolism, Edgar Allan Poe, Sigmund Freud, James Ballard, the fantastic painting, the contemporary photograph, the film (the sensibility of the early Cronenberg's body horrors), etc.

Oliver's viewpoint is at first sight painful, illogical, dislocated, spooky, absurd (reality which is as disturbing as ours), but as we dive into his Universe we become witnesses of a general relativity, order and totality, hypnotized by his visions, radiating with humor - dark, corrosive, furious, provocative, humor whose aim is not to amuse, but to attack the generally accepted conventions, taboos and restrictions, at the same time reminding us that the things are not always the way they seem.

This artist is an ironically disposed critique of some trends of the modern civilization (genetic engineering, nuclear weapon) whose consequences (regression and self-destruction of the human body and spirit) we've been feeling for some time now. The ecological awareness, the cult of the body (literally and metaphorically), a world of released sexual energy in which the woman becomes the center towards which the man is not attracted instinctively but by his urge for mystery and secrecy, explicit *Splatterpunk* stories, bizarre metamorphoses, biomorphic machines, obscure animal and anthropomorphic entities are only part of the polyvalent Bestiary through which Oliver leads us, subtly and lucidly.

The suggestive aspect of his works is mostly due to the meticulous artistic treatment in which the light plays a crucial role in catching the mood, the mystery and the unspeakable turbulence of things. The fluid shadows help the light to shine brighter, so the things that seem ugly, show themselves as beautiful in the view of the general Order and Totality - the Ugly not as a negation, but as the other side of Beauty (Umberto Eco).

Oliver is a poet, a visionary and a heretic who resolutely and subversively deals with the world and with his alter ego, creating works that echo synchronously in the head and in the stomach. His paintings are a reflection of our suppressed fears, aspirations, desires, deviations... This is the picture of the world William Burroughs lucidly referred to as: "If the civilized countries wish to return to the druid rites of hanging of the Sacred Grove or drink blood with the Aztecs and water their gods with human blood, then they should first see what are they actually eating and drinking. They should also see what is at the end of the long spoon made of newspaper."

Atanas Botev

Целокупниот видлив универзум не е ништо друго туку расадник на слики и симболи на коишто имагинацијата им дава соодветно место и значење

Шарл Бодлер

Кога првпат ги видов компјутерски генерираните слики на Оливер Маринковски добив впечаток дека се создадени од некој странски уметник. Ваквата констатација се должи на генетски вроденото чувство за инфериорност и скептицизам кон сопствените вредности коешто се темели на претпоставката дека сè што доаѓа однадвор е поквалитетно и посовремено па откако ќе се соочиме со квалитетен македонски продукт восхитот е дотолку поголем, особено што ваков ликовен третман барем на нашиве простори е реткост.

Оливер плива во кибер-просторот како риба во вода, дисциплинирано и истрајно изложувајќи го својот творечки светоглед. Со хируршка прецизност го вивисецира ткивото на *ноуменот* трагајќи за оригинална и свежа врска помеѓу сонот и јавето, бизарното и гротескното, морничавото и комичното. Неговите дела се проткаени со цела една континуирана културна историска линија. Во нив може да слушне ехото на готскиот роман, романтизмот, симболизмот, Едгар Алан По, Сигмунд Фројд, Џејмс Балард, фантастичното сликарство, современата фотографија, филмот (сензибилитетот на раните телесни хорори на Кроненберг) итн.

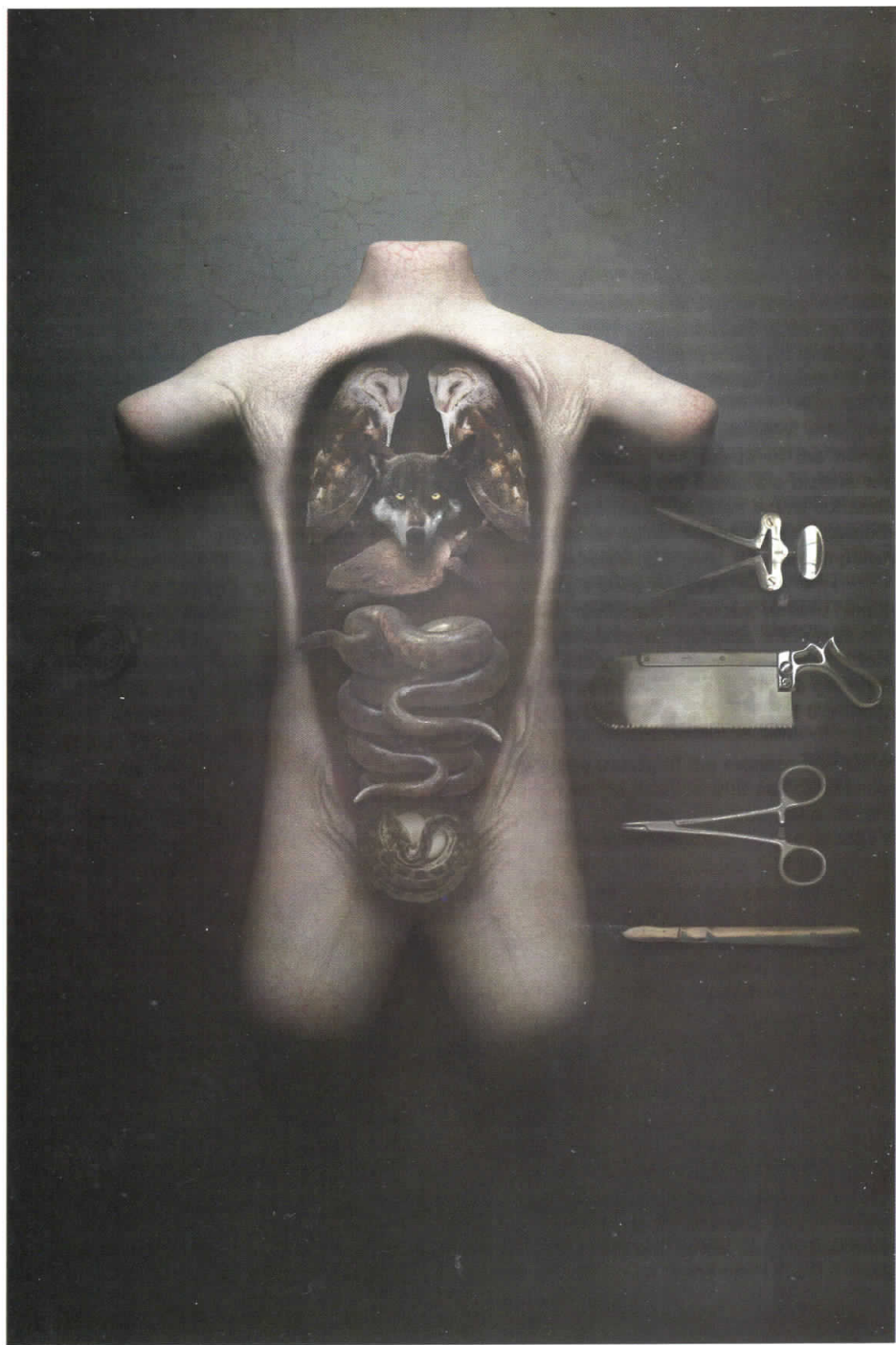
Светоглед на Оливер е навидум болен, алогичен, исчашен, морничав, апсурден (стварност ништо повеќе вознемирувачка од нашата) но како што понираме во неговиот Универзум стануваме сведоци на една општа поврзаност, уреденост и севкупност, хипнотизирани од неговите визији коишто избобилуваат со хумор-црн, корозивен, жесток, провокативен, хумор чија цел не е да рекреира туку да атакува врз општоприфатените конвенции, забрани и ограничувања истовремено потсетувајќи нè дека работите не се секогаш онакви какви што изгледаат.

Авторот е иронично настроен критичар кон некои трендови на модерната цивилизација (генетски инжењеринг, нуклеарно вооружување) чии последици (регресија и автодеструкција на човечкото тело и дух) веќе одамна ги чувствуваме. Еколошка освестеност, култ кон телесноста (во буквална и метафоричка смисла), свет на ослободена сексуална енергија во која жената станува средиште кон кое човекот не е воден нагонски туку од својата потреба за мистерија и таинственост, експлицитни *Splatterpunk* прикази, бизарни метаморфози, биоморфни машини, обскурни животински и антропоморфни ентитети се само дел од поливалентниот Бестијариум низ кој Оливер суптилно и луцидно нè води.

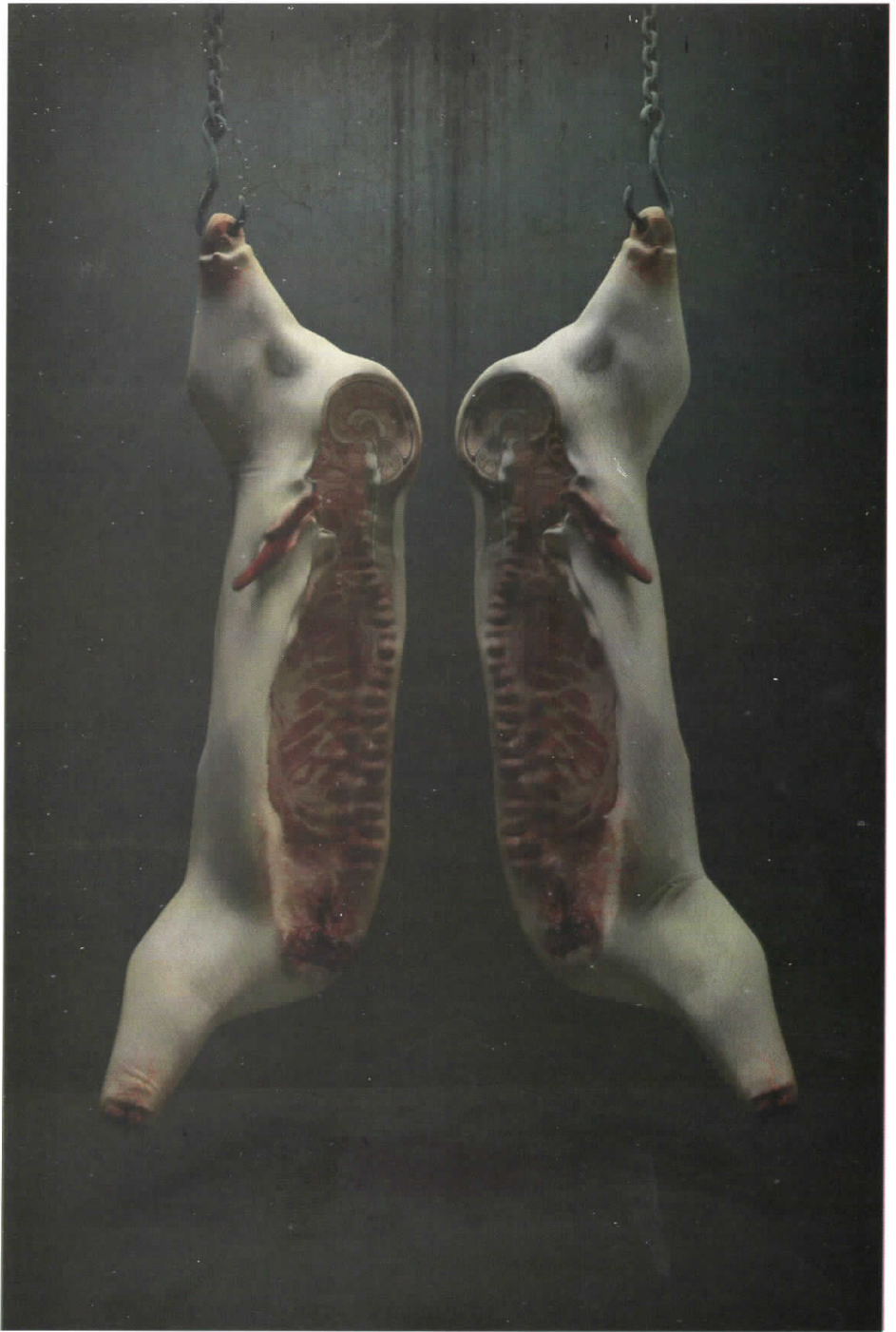
Сугестивноста на неговите слики се должи пред сè на минуциозниот ликовен третман во кој светлината игра круцијална улога во доловувањето на атмосферичноста, мистериозноста и неискажливиот неспокој на нештата. Флуидните сенки помагаат подобро да засјае светлината па тоа што изгледа како грдо по себе се покажува како убаво во глетката на општката Уреденост и Севкупност - Грдото не како негација туку како друго лице на Убавината (Умберто Еко)

Оливер е поет, визионер и еретик кој бескомпромисно и субверзивно се пресметува со светот и со своето алтер его создавајќи дела кои удираат синхронно во главата и во stomакот. Неговите слики се рефлексција на нашите потиснати стравови, аспирации, желби, девијации... Тоа е сликата за светот за кој Вилијам Бароуз луцидно ќе забележи: "Ако цивилизираните земји сакаат да им се вратат на друидските ритуали на бесење на Светата Шума или да пијат крв со Ацтеките и да ги појат своите богови со човечка крв, тогаш нека видат најпрвин што всушност јадат и пијат. Нека видат и што се наоѓа на крајот на онаа долга лажица од новинска хартија".

Атанас Ботев

Selbst Autopsie | 70 x 50 cm | 2011

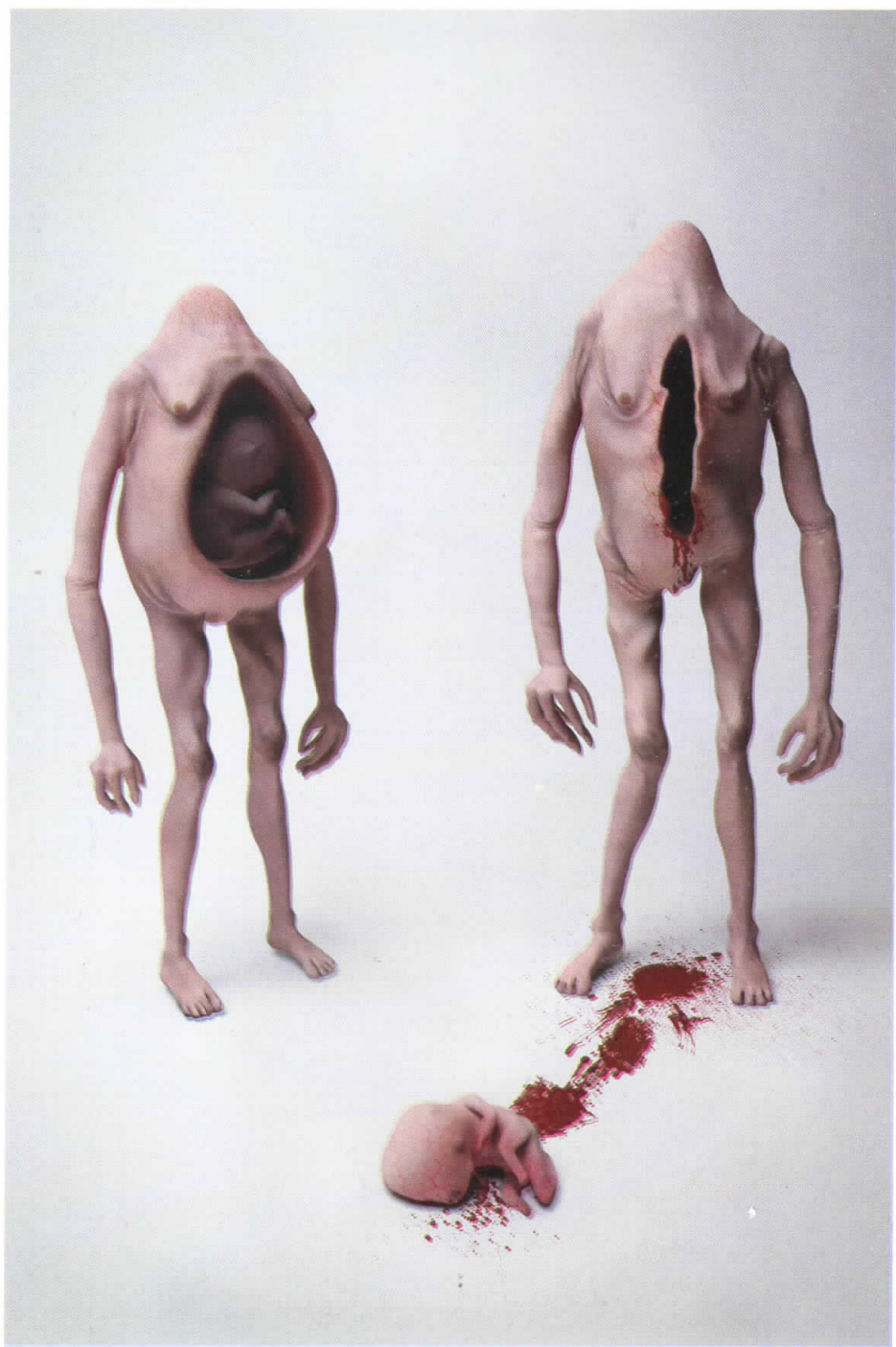
Asymmetry | 70 x 50 cm | 2011

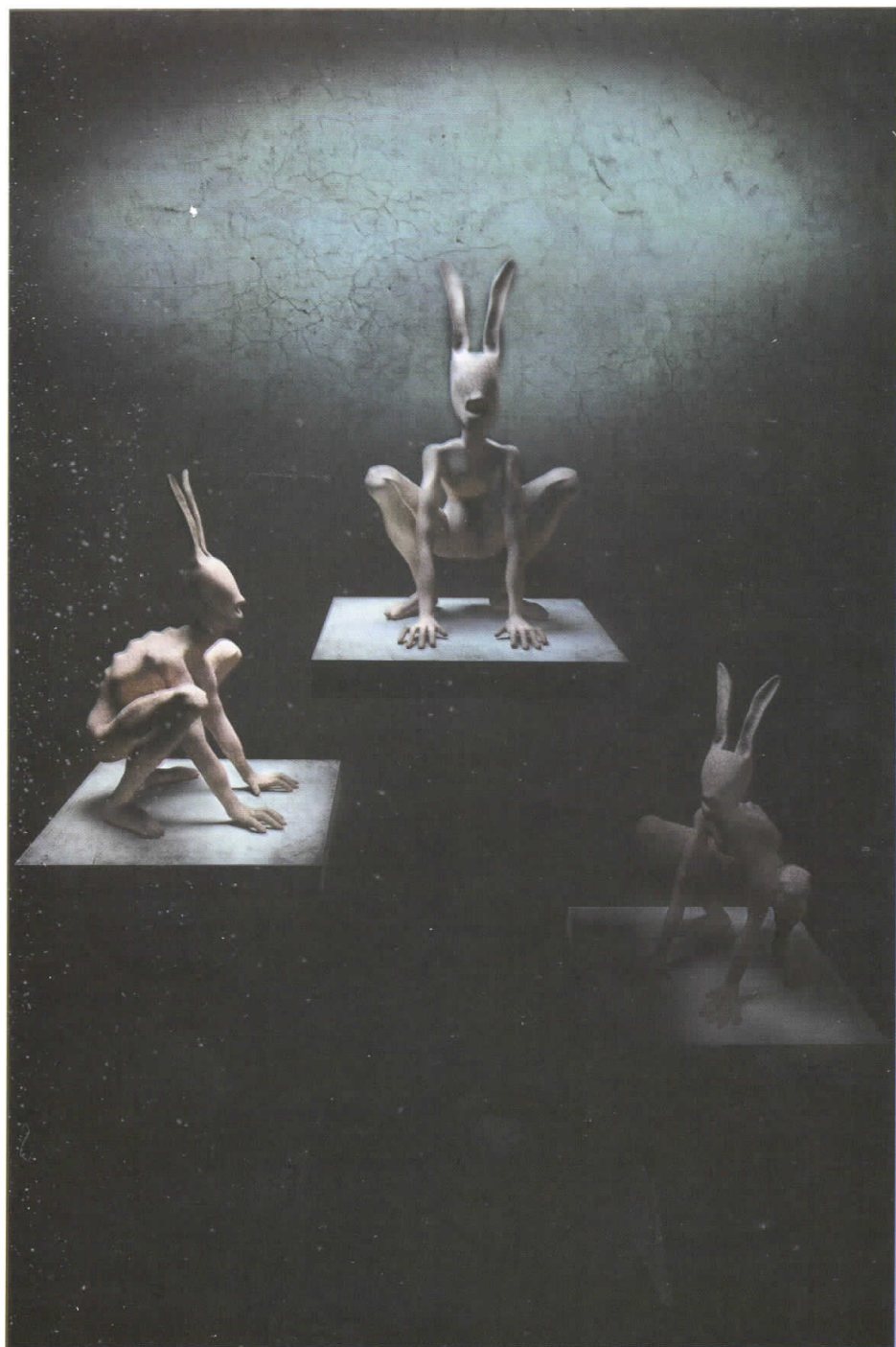
Pussycat | 70 x 50 cm | 2011

Burst | 70 x 50 cm | 2011

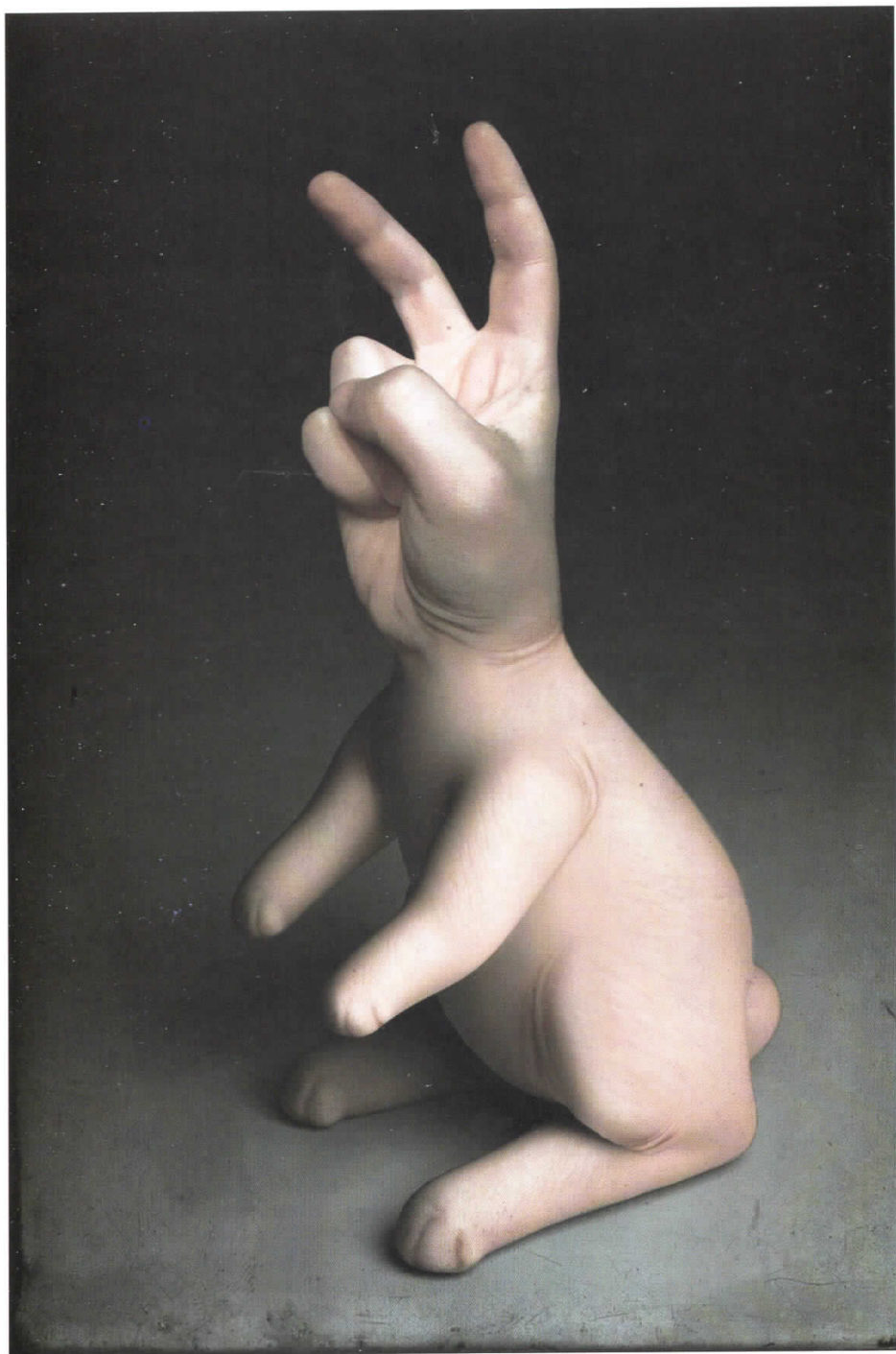
Bela | 70 x 50 cm | 2011

Das kaninchen || 70 x 50 cm || 2011

It goes good with beer | 70 x 50 cm | 2011

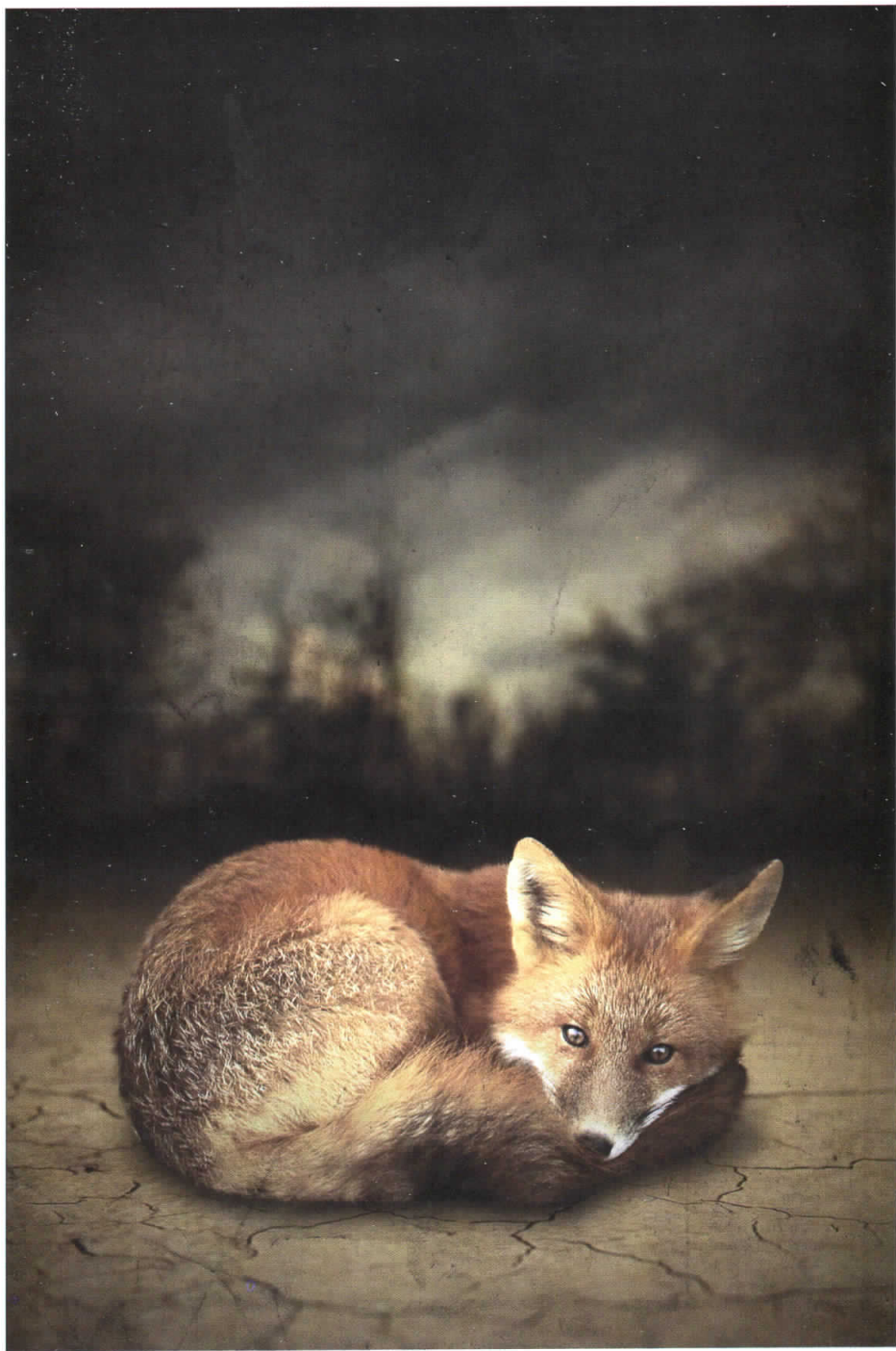

Bunny rabbit | 70 x 50 cm | 2010

Something fishy | 70 x 50 cm | 2011

Desert of loneliness | 70 x 50 cm | 2009

Eco-bomb | 70 x 50 cm | 2009

Издавач: Музеј на град Скопје | за издавачот: Љубица Кондијанова | организатор: Атанас Ботев | предговор: Атанас Ботев | превод од англиски: Маја Хаджимитрова Иванова | дизајн: Оливер Маринкоски | печати: Југореklam | тираж: 300

Publisher: Museum of the City of Skopje | editor in chief: Atanas Botev | organization: Atanas Botev | preface: Atanas Botev | translation into english: Maja Hadzimitrova Ivanova | design: Oliver Marinkovski | printed by: Jugoreklam | copies: 300